LABORATORIUM SOP C SYGNAŁY

SYGNAŁY w UNIX'ach

Najprostszą metodą komunikacji międzyprocesowej w systemie UNIX są sygnały. Umożliwiają one asynchroniczne przerwanie działania procesu przez inny proces lub jądro, aby przerwany proces mógł zareagować na określone zdarzenie. Można je traktować jako software'owe wersje przerwań sprzetowych.

Sygnały mogą pochodzić z różnych źródeł:

- od sprzętu np. gdy jakiś proces próbuje uzyskać dostęp do adresów spoza własnej przestrzeni adresowej lub kiedy zostanie w nim wykonane dzielenie przez zero.
- od jądra są to sygnały powiadamiające proces o dostępności urządzeń wejścia wyjścia, na które proces czekał, np. o dostępności terminala.
- od innych procesów proces potomny powiadamia swego przodka o tym, że się zakończył.
- od użytkowników użytkownicy mogą generować sygnały zakończenia, przerwania lub stopu za pomocą klawiatury (sekwencje klawiszy generujące sygnały można sprawdzić komendą stty -a).

Sygnały mają przypisane nazwy zaczynające się od sekwencji SIG i są odpowiednio ponumerowane – szczegółowy opis dla danego systemu można znaleźć w: man 7 signal. Definicje odpowiednich stałych znajdują się w pliku nagłówkowym <signal.h> (lub plikach włączanych w nim). Listę ważniejszych sygnałów została przedstawiona poniżej. Proces, który otrzymał sygnał może zareagować na trzy sposoby:

- wykonać operacje domyślna.
  - dla większości sygnałów domyślną reakcją jest zakończenie działania procesu, po uprzednim powiadomieniu o tym procesu macierzystego.
  - czasem generowany jest plik zrzutu (ang. core), tzn. obraz pamięci zajmowanej przez proces.
- zignorować sygnał.
  - proces może to zrobić w reakcji na wszystkie sygnały z wyjątkiem dwóch:
    - SIGSTOP (zatrzymanie procesu)
    - SIGKILL (bezwarunkowe zakończenie procesu).
  - dzięki niemożności ignorowania tych dwóch sygnałów system operacyjny jest zawsze w stanie usunąć niepożądane procesy.
- przechwycić sygnał.
  - przychwycenie sygnału oznacza wykonanie przez proces specjalnej procedury obsługi – po jej wykonaniu proces może powrócić do swego zasadniczego działania (o ile jest to właściwe w danej sytuacji). Podobnie jak ignorować, przechwytywać można wszystkie sygnały z wyjątkiem: SIGSTOP i SIGKILL.

Proces potomny dziedziczy po swoim przodku mechanizmy reagowania na wybrane sygnały. Jeżeli jednak potomek uruchomi nowy program przy pomocy funkcji exec, to przywrócone zostają domyślne procedury obsługi sygnałów.

Sygna 1	Opis	Domyślna akcja
SIGABRT	Wysyłany przez funkcję abort	Zakończenie, zrzut
SIGALRM	Minał czas ustawiony przez funkcję alarm	Zakończenie
SIGBUS	Błąd sprzętowy (szyny)	Zakończenie, zrzut
SIGCHLD	Zakończenie procesu potomnego	Ignorowanie
SIGCONT	Uruchomienie po wstrzymaniu	Ignorowanie
SIGHUP	Zakończenie procesu ster. terminalem	Zakończenie
SIGFPE	Wyjątek arytmetyczny	Zakończenie, zrzut
SIGILL	Nielegalna instrukcja	Zakończenie, zrzut
SIGINT	Przerwanie z klawiatury [Ctrl-C]	Zakończenie
SIGKILL	Bezwarunkowe zakończenie procesu	Zakończenie
(nie może być zignorowany ani przechwycony)		
SIGQUIT	Sekwencja wyjścia z klawiatury [Ctrl-\]	Zakończenie, zrzut
SIGPIPE	Proces pisze do potoku,	Zakończenie
	z którego nikt nie czyta	
SIGSEGV	Naruszenie ograniczeń pamięci	Zakończenie, zrzut
SIGSTOP	Zatrzymanie procesu – bez zakończenia	Zatrzymanie procesu
	(nie może być zignorowany ani przechwycony)	
SIGTERM	Żądanie zakończenia	Zakończenie
SIGTSTP	Sekwencja zatrzymania z klawiatury	Zatrzymanie procesu
CICTEDI	[Ctrl-Z]	7 .
SIGTTIN	Proces w tle czyta z terminala sterującego	Zatrzymanie procesu
SIGTTOU	Proces w tle pisze na terminal sterujący	Zatrzymanie procesu
SIGUSR1	Sygnal użytkownika nr 1	Zakończenie
SIGUSR2	Sygnał użytkownika nr 2	Zakończenie

WYSYŁANIE SYGNAŁÓW

Do wysyłania sygnałów do procesów i ich grup służy funkcja systemowa kill.

- pliki włączane <sys/types.h>, <signal.h>
- prototyp int kill(pid t pid, int sig);
- zwracana wartość
  - sukces 0
  - porażka -1
  - czy zmienia errno Tak

Parametr *pid* określa proces lub grupę procesów, do których zostanie wysłany sygnał Wartość pid Jakie procesy odbierają sygnał

- -> 0 Proces o PID = pid
- = 0 Procesy należące do tej samej grupy co proces wysyłający sygnał
- < -1 Procesy nalezace do grupy o PGID = -pid

Parametr *sig* oznacza numer wysyłanego sygnału (można używać nazw symbolicznych). Jeżeli sig = 0, to funkcja kill nie wysyła sygnału, ale wykonuje test błędów.

Z poziomu powłoki sygnały można wysyłać za pomocą polecenia: **kill -sig pid**

Znaczenie parametrów sig i pid jest takie jak powyżej. Listę nazw symbolicznych sygnałów dla polecenia kill można uzyskać wykonując: **kill -l** (nazwy te różnią się od opisanych powyżej nazw sygnałów tym, że pominięto w nich człon SIG).

Sygnał SIGALRM można wysłać posługując się funkcją systemową alarm.

Funkcja ta generuje sygnał kiedy minie ustalona liczba sekund przekazana przez parametr sec. Jeżeli sec = 0, to czasomierz zostanie wyzerowany.

pliki włączane

<unistd.h>

prototyp

unsigned alarm(unsigned sec);

zwracana wartość

- sukces liczba pozostałych sekund
- porażka
- czy zmienia errno nie

OBSŁUGA SYGNAŁÓW

Do modyfikowania sposobu, w jaki proces zareaguje na sygnał można użyć funkcji **signal**. Prototyp tej funkcji:

pliki włączane

<signal.h>

prototyp

void (*signal(int sig, void (*handler)(int)))(int);

- zwracana wartość
  - sukces poprzednia dyspozycja sygnału
  - porażka SIG ERR (-1)
  - czy zmienia errno tak

Łatwiej go zrozumieć posługując się pomocniczą definicją typu sighandler t będącego wkaźnikiem do funkcji:

- typedef void (*sighandler t)(int);
- sighandler_t signal(int sig, sighandler_t handler);

Pierwszym parametrem funkcji signal jest numer sygnału, który ma być obsłużony – za wyjątkiem SIGKILL i SIGSTOP. Drugim parametrem natomiast jest wskaźnik do funkcji, która ma być wywołana w chwili przybycia sygnału. Funkcja ta może być określona stałymi SIG DFL, SIG IGN lub zdefiniowa przez użytkownika. Stała SIG DFL oznacza domyślną obsługę sygnału, natomiast SIG IGN ignorowanie sygnału. Funkcja do obsługi sygnału ma jeden parametr typu int, do którego zostanie automatycznie wstawiony numer sygnału.

Aby spowodować oczekiwanie procesu na pojawienie się sygnału można posłużyć się funkcją biblioteczną **pause**. Funkcja ta zawiesza proces do czasu odebrania sygnału, który nie został zignorowany. Funkcja pause wraca tylko w przypadku przechwycenia sygnału i powrotu funkcji obsługi sygnału; zwraca wtedy wartość -1 i ustawia zmienną errno na EINTR.

- pliki włączane <unistd.h>
- prototyp int pause(void);
- zwracana wartość:
  - sukces -1, jeśli sygnał nie powoduje zakończenia procesu
  - porażka
  - czy zmienia errno tak

Funkcja signal występuje we wszystkich wersjach systemu UNIX, ale niestety nie jest niezawodna (może nie obsłużyć poprawnie wielu sygnałów, które następują w krótkim czasie po sobie). Dlatego w standardzie POSIX wprowadzono dodatkową, niezawodną funkcję do obsługi sygnałów – o nazwie sigaction, ale jest ona niestety bardziej skomplikowana w użyciu od funkcji signal (szczegóły można znaleźć w podręczniku man).

ZADANIE

```
Przygotować listę sygnałów:
```

```
kill -l >lista sygnalow.txt
```

Program 1a:

Utworzyć plik program1a.c

```
#include <signal.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <sys/types.h>
#include <unistd.h>
#include <sys/errno.h>
int main()
 printf("PID procesu: %d\n\n",(int) getpid());
  printf("Program odpowie domyslnie na sygnal\n");
  if (signal(SIGQUIT, SIG DFL) == SIG ERR) {
  /* po otrzymaniu sygnalu SIGQUIT wykona sie SIG DFL */
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGQUIT");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (signal(SIGINT, SIG DFL) == SIG ERR) {
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGINT");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (signal(SIGUSR1,SIG DFL) == SIG ERR) {
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGUSR1");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (pause() < 0){
     perror("ERROR: sygnal nie powoduje zakonczenia procesu");
     exit(EXIT FAILURE);
  }
  return 0;
```

Skompilować i uruchomić program1a

Program 1b:

Utworzyć plik program1b.c

```
#include <signal.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <sys/types.h>
#include <unistd.h>
#include <sys/errno.h>
int main()
  int a=1;
  printf("PID procesu: %d\n\n", (int) getpid());
  printf("Program zignoruje sygnal (tam gdzie jest to mozliwe) \n");
  if (signal(SIGQUIT, SIG IGN) == SIG ERR) {
    perror("Funkcja signal ma problem z SIGQUIT");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (signal(SIGINT, SIG IGN) == SIG ERR) {
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGINT");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (signal(SIGUSR1,SIG_IGN) == SIG ERR) {
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGUSR1");
     exit(EXIT FAILURE);
  }
       if (pause() < 0) {
         perror("ERROR: sygnal nie powoduje zakoczenia procesu");
         exit(EXIT FAILURE);
  return 0;
```

Skompilować i uruchomić program1b

Program 1c:

Utworzyć plik program1c.c

```
#include <signal.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <sys/types.h>
#include <unistd.h>
#include <sys/errno.h>

void my_SIGINT();
void my_SIGQUIT();
void my_SIGKILL();

void my_SIGUSR1(int sig) {
   printf("#### Otrzymano SIGUSR1\n");
   //exit(EXIT_SUCCESS);
}

int main()
{
```

```
int a=1;
  printf("PID procesu: %d\n\n",(int) getpid());
  printf("Program przechwyci sygnał i wykona akcję użytkownika (tam
gdzie jest to mozliwe) \n");
  if (signal(SIGQUIT, my SIGQUIT) == SIG ERR) {
    perror("Funkcja signal ma problem z SIGQUIT");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (signal(SIGINT, my SIGINT) == SIG ERR) {
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGINT");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (signal(SIGUSR1, my SIGUSR1) == SIG ERR) {
     perror("Funkcja signal ma problem z SIGUSR1");
     exit(EXIT FAILURE);
  if (pause() < 0) {
     perror("ERROR: sygnal nie powoduje zakoczenia procesu");
     exit(EXIT FAILURE);
  }
  return 0;
}
void my SIGINT(int sig) {
printf("#### Otrzymano SIGINT\n");
//exit(EXIT SUCCESS);
}
void my SIGQUIT(int sig){
printf("#### Otrzymano SIGQUIT\n");
exit (EXIT SUCCESS);
void my SIGKILL(int sig) {
printf("#### Otrzymano SIGKILL\n");
exit(EXIT SUCCESS);
void my SIGSTOP(int sig) {
printf("#### Otrzymano SIGQUIT\n");
exit(EXIT SUCCESS);
```

Skompilować i uruchomić program1c

Zadanie S1:

Napisać program do obsługi sygnałów z możliwościami:

- wykonania operacji domyślnej,
- ignorowania
- przechwycenia i własnej obsługi sygnału (np. numer sygnału oraz opcję obsługi przekazywać za pomocą argumentów wywołania programu).

Uruchomić program i wysyłać do niego sygnały przy pomocy sekwencji klawiszy oraz przy pomocy polecenia kill.

Uruchomić powyższy program poprzez funkcję exec w procesie potomnym innego procesu i wysyłać do niego sygnały poprzez funkcję systemową kill z procesu macierzystego. Uruchomić grupę kilku procesów i wysyłać sygnały do całej grupy procesów.

BIBLIOGRAFIA

- 1. Linux Kernel Hacker's Guide
- 2. Projekt Linux
- 3. W.Richard Stevens: Programowanie zastosowań sieciowych w systemie Unix
- 4. Zarzadzanie procesami w systemie Linux mgr. inż Arkadiusz Adolph
- 5. Pliki zrodlowe Linuxa: include/asm/signal.h, signal.c, arch/i386/kernel/signal.c , exit.c

PRZYDATNE LINKI:

 $\underline{http://students.mimuw.edu.pl/SO/LabLinux/PROCESY/PODTEMAT\_3/sygnaly.html}$